

Decadència

de Steven Berkoff

De l'1 de juliol al 27 de juliol

Festival Grec 2025

atrium sala

Autor: **Steven Berkoff**

Direcció: **Glòria Balaña i Altimira**

Traducció: **Neus Bonilla i Carme Camacho**

Intèrprets: **Carles Martínez i Míriam Alamany**

Espai escènic: **Alfonso Ferri**

Vídeo escena: **Laia Tubio i Alfonso Ferri**

Il·luminació: **Sylvia Kuchinow**

So: **Àlex Polls**

Fotografia: **Aleix Marín**

Producció executiva i Distribució: **Roser Soler**

Agraïments: **Escenapart, Hotel Palace Barcelona**

Una coproducció de Festival GREC, Vania Produccions i Atrium Produccions

Sinopsi

Una parella d'amants rics viu en un estat d'èxtasi permanent, consumint òpera, llagostes, caviar, alcohol i sexe sense parar. Quan no hi ha festes, s'avorreixen i cacen per distreure's, per passar els diumenges, per descansar del sexe sense deixar el plaer i l'excitació que els proporciona la caça. No hi ha res més al món. No importa res més que el seu paradís i les seves preses.

Helen i Steve viuen el seu idili fins al final i l'obstacle que podria destruir-los, encarnat en els patètics Sybil i Les, no pot amb ells. Un cop més, el triomf decadent de la classe benestant, el triomf del diner i del poder.

Sobre l'espectacle

“Hay que invocar la vergüenza. El mundo es vergonzoso, pues hay que sentir vergüenza”. Davant d'un món vergonyós que viu un procés de regressió en valors i drets fonamentals, les paraules de Manuel Rivas no semblen fetes per a les classes benestants, que han d'amputar les emocions que broten de la consciència per poder sostenir l'estil de vida que porten. La falta d'empatia garanteix la seva supervivència. Decadència és un retrat crític, carregat d'humor negre, de la classe alta, del pensament, vicis i amoralitat que sostenen el seu mode de vida, clarament alineat amb el sentiment ultraconservador que s'està estenent arreu de manera preocupant. Decadència és una obra directa, provocadora, excessiva, escrita en vers lliure. I és precisament des d'un sentit de llibertat total que Berkoff ens parla de la supremacia de l'home blanc i de la lluita de classes que, de manera més o menys velada, continua existint.

Decadència fa referència no a la decadència física sinó a la decadència moral d'uns personatges basats en figures reals, la burgesia i la reialesa britànica; a la decadència d'uns valors socials i polítics representats per l'alta burgesia, els aristòcrates, els poderosos, la classe alta, en definitiva; no perquè hagi d'extingir-se, ben al contrari, sinó perquè es manté amunt gràcies a la separació cada vegada més gran entre rics i pobres, entre els que viuen de manera corrupta, impune i luxuriosa i els que treballen per viure dignament o són explotats per sobreviure.

Decadència d'un món i una societat, l'alta societat, acomodada i frívola, culta i vàcua, rica ibanal. I, malgrat tot, la humanitat sembla que vol ascendir sempre. Vol emmirallar-se en els triomfadors, en els personatges que dominen i saturen les imatges del món contemporani, amb totes les seves excèntricitats, obscenitats i podridura. És aquest el mirall on volem reflectir-nos?

Decadència és com una bufetada, o una vomitada excessiva, amb el seu olor amarg, el seugust irreverent, intolerant i punyent, com moltes de les obres de Berkoff.

Més informació a atrium@atrium.cat
Telèfon: 931 824 606 / 661 981 799

GR&C | Festival de Barcelona

VANIA

En associació amb

TTTTT ADETCA
TT TT Empreses
TT de Teatre
TT de Catalunya

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

ic **ec** Institut Català de les
Empreses Culturals

